

SĄD

**Skarga wniesiona w dniu 15 października 2012 r. —
Générations futures przeciwko Komisji**

(Sprawa T-458/12)

(2012/C 389/11)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Mouvement pour les droits et le respect des générations futures (Ons-en-Bray, Francja) (przedstawiciel: A. Faro, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Dyrektora Generalnego ds. Zdrowia i Konsumentów z dnia 16 sierpnia 2012 r. (ARES 977 175) odrzucającej wniosek o wszczęcie procedury odwoławczej względem rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 359/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej metam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011, złożony na podstawie art. 10 rozporządzenia nr 1367/2006.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca, francuskie stowarzyszenie działające na rzecz ochrony środowiska, pragnie doprowadzić, na podstawie art. 10 rozporządzenia nr 1367/2006, do wszczęcia procedury odwoławczej względem rozporządzenia wykonawczego nr 359/2012 w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej metam⁽¹⁾. Decyzją z dnia 16 sierpnia 2012 r., Komisja odmówiła wszczęcia tej procedury odwoławczej z uwagi na fakt, że rozporządzenie wykonawcze, którego dotyczył wniosek o wszczęcie procedury odwoławczej nie stanowi aktu administracyjnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia nr 1367/2006⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi kilka zarzutów.

Skarżąca podnosi, po pierwsze, że rozporządzenie wykonawcze stanowi odpowiedź na indywidualny wniosek spółki trzeciej oraz, po drugie, że ograniczenie do aktów administracyjnych, przewidziane w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 w związku z art. 2 ust. 1 lit. g) tego rozporządzenia nie jest zgodne z art. 9 ust. 3 Konwencji z Aarhus⁽³⁾.

Skarżąca podnosi również, że jej wniosek o wszczęcie procedury odwoławczej jest zasadny w zakresie w jakim i) obowiązująca procedura nie została zastosowana, ii) akty poddane ocenie są niewystarczające oraz iii) przewidziane kryteria zatwierdzenia nie zostały spełnione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 359/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie zatwierdzenia substancji czynnej metam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 114, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽³⁾ Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

**Skarga wniesiona w dniu 23 października 2012 r. — RFA
International przeciwko Komisji**

(Sprawa T-466/12)

(2012/C 389/12)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (przedstawiciel: adwokat B. Evtimov)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 5577 wersja ostateczna, C(2012) 5585 wersja ostateczna, C(2012) 5588 wersja ostateczna, C(2012) 5595 wersja ostateczna, C(2012) 5596 wersja ostateczna, C(2012) 5598 wersja ostateczna oraz C(2012) 5611 wersja ostateczna z dnia 10 sierpnia 2012 r. w zakresie, w jakim zawierają one odmowę w sprawie wniosków o zwrot cła antidumpingowego, z wyjątkiem kwot, w odniesieniu do których wnioski zostały uznane za niedopuszczalne ze względu na złożenie ich z przekroczeniem określonego przepisami terminu;

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący

- naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, którymi obarczone były ustalenia Komisji, że pełne odliczenie z tytułu kosztów ogólnych, sprzedaży i administracji (SG&A) oraz zysku od ceny eksportowej CHEMK Group było uzasadnione, oraz związane z nimi ustalenie Komisji, że fakt stanowienia jednego podmiotu gospodarczego jest nieistotny do celów obliczania ceny eksportowej (włącznie z dostosowaniami ceny wywozu) na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾. W zakresie, w jakim Komisja opierała się ewentualnie na nieuwzględnieniu twierdzenia skarżącej o istnieniu jednego podmiotu gospodarczego, skarżąca podnosi, że takie nieuwzględnienie również jest obciążone naruszeniem prawa lub oczywistym błędem w ocenie.

2) Zarzut drugi dotyczący

- oczywistego błędu w ocenie, którymi obarczone było ustalenie Komisji, że nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, uzasadniająca zastosowanie odmiennej metodologii do celów obliczania ostatecznego marginesu dumpingu. Skarżąca podnosi również wynikające z tego naruszenie art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego ze względu na zastosowanie przez Komisję nowej metodologii, która różni się od metodologii stosowanej w pierwotnym postępowaniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51).

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2012 r. — Novartis Europharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-472/12)

(2012/C 389/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis Europharm (Horsham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. Schoonderbeek, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2012) 5894 wersja ostateczna z dnia 16 sierpnia 2012 r. przyznającej Teva Pharma BV pozwolenie na wprowadzenie do obrotu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004 L 136, s. 1); oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim stanowi ona naruszenie praw odnoszących się do ochrony danych Novartis Europharm Ltd. w odniesieniu do jej produktu Aclasta zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2309/93⁽¹⁾ w związku z art. 89 rozporządzenia nr (WE) nr 726/2004. Ponieważ Aclasta przyznane zostało oddzielne i niezależne pozwolenie na wprowadzenie do obrotu w wyniku zcentralizowanej procedury, pozwolenie na Aclasta nie jest objęte zakresem tego samego ogólnego pozwolenia na wprowadzenie do obrotu co pozwolenie na Zometa (inny produkt Novartis Europharm Ltd), jak stanowi art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE⁽²⁾ dla celów ochrony danych.

Ponadto zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie w jakim stanowi naruszenie art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE z uwagi na fakt, że nie wygasła ochrona danych w odniesieniu do referencyjnego produktu leczniczego Aclasta, a zatem nie zostały spełnione przesłanki wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu w rozumieniu tego artykułu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. 1993 L 214, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001 L 311, s. 67).